Sove-dienst 03.12.2016 Hans Slooff

In het begin van onze jaartelling leden de inwoners van Gallilea en Judea zwaar onder de bezetting door de Romeinen.de belastingdruk was hoog, er heerste hongersnood, ze werden uitgebuit. De tempel in Jerusalem werd ontheiligd: marktkooplieden en geldwisselaars dreven handel in het heiligdom.

hen ook Jezus uit Nazareth met zijn volgelingen, die aandacht trokken door hun handelen en omgaan met mensen aan de onderkant van de samenleving.

samenleving van bevrijde mensen
water is voor allen, waar
werd gezien en gevierd als de door de profeten beloofde messias-bevrijder , die hen zou verlossen van de romeinse bezetter.
De Jezusbeweging wordt een luis in de pels van de romeinse machthebbers.
In het jaar 33 wordt de grote onruststoker Jezus gevangen genomen en ter dood veroordeeld, gekruisigd.
Van haar stuwende kracht beroofd, voelt de messiaanse beweging zich krachteloos geworden, **ontwapend** en valt uiteen tot ver over de grenzen, Klein Azie, Griekenland, Rome., waar al verhalen over de gebeurtenissen in Judea de ronde deden. Er ontstonden daar gemeenten van Joden en niet-Joden, van sympathisanten en mee-lifters.

ie zich bekeerde van
vervolger tot navolger van Jezus-

De brief is gericht aan de messiaanse Ecclesia van Thessalonika; daarin schrijft hij, kort en bondig: :Jezus is de door de profeet Jesaja aangekondigde messias, gekruisigd en opgewekt
in zijn brief aan de Efesiers -heel practisch-

Hij schrijft ge
geeft practische richtlijnen voor het handelen en omgaan met elkaar, afgestemd op de situatie in de plaatselijke gemeenten. Allen, griek, jood of anderszins, besneden of onbesneden, zijn we aanvaard door Hem, die Ene, dan dienen we ook elkaar te aanvaarden.

Onderdrukking en geweld, machtsmisbruik- hij bedoelt de -, dient te
bedoelt: hanteer
de liefde als wapen. Zachte krachten als bekommernis, medeleven, barmhartigheid, vergeving, verzoening, waarderen, de ander in zijn/haar waarden eren, respecteren, elkaar bevestigen: elkaar vaste grond onder de voeten geven, helpen vinden.
Paulus is de eerste, die de verrijzenis van Jezus verkondigt en schrijft dan: Jullie zijn als het
aam, levende, zichtbare gestalte,

De gekruisigde messias is **niet krachteloos, ontwapend**

goed-nieuws verhaal daarop en gaan daarop door, ieder naar eigen aard, inzicht en eigen leefsituatie.

Wanneer de Jezusbeweging zich na de dood van Jezus weer hergroepeert, en de leerlingen en volgelingen op staan om in de kracht van de geest van Jezus Messias verder te gaan, wordt de druk van de bezetter groter en geeft uiteindelijk de keizer van het Romeinse Rijk,Titus, de opdracht het centrum van de beweging, Jerusalem, en de tempel, met de grond gelijk te maken.
De opstand in 70 werd meedogenloos neergesl
Israel, stad en heiligdom volledig verwoest. (Alleppo) Tegelijkertijd werden duizenden volgelingen buiten de muren van de stad gekruisigd
Het was de doodsteek voor de Jezusbeweging.

Hoe verder?

Gezeten temidden van duizenden doden, op de puinhopen van stad en heiligdom, houden zij zich vast aan het geloven dat Paulus in zijn brieven verkondigt: die Jezus, die gestorven is en begraven, is opgewekt: Hij leeft!, Daarom moeten ook wij, messiaanse gemeente, opstaan uit deze puinhopen, en het leven weer oppakken in de geest van Jezus-Messias, doende wat Hij deed en zoals Hij dat deed; in ons handelen en omgaan met elkaar en ieder ander getuigen zijn van de Verrezen Heer.
Er moet een nieuw verhaal komen over Jezus Messias, geen historische reportage, maar, terugkijkend wie en hoe hij in zijn leven onder ons is geweest, een grote metafoor schrijven, om de mensen weer bij elkaar te brengen en weer op weg te zetten naar het bijbels visioen van een nieuwe hemel en nieuwe aarde, een samenleving van gerechtigheid en vrede.
Marcus schrijft als eerste zijn evangelie, goed-nieuws verhaal. Hij laat het beginnen in Gallilea, de geboortegrond van de messiaanse beweging van Jezus.
Later volgen Mattheus en Lukas; zij hebben veel overeenkomst met Markus. Johannes schrijft 100 n.Chr. op heel eigen wijze over Jezus-

pericoop uit dat evangelie van Marcus. Het speelt zich af in Gallilea. Wij

juist: er vindt helemaal geen broodvermenigvuldiging plaats!
Wat zegt het verhaal dan wel?
Hier staat geen historische reportage, maar een verhaal van troost, ondersteuning: vertrouw

leeftocht.
Dit verhaal van geloven is alleen te vertellen in **beeld-taal**, metaforen.
gs-
heeft in een woeste streek rond Jezus. Dat zegt: Israel verkeert in chaos na de catastrofe van 70.
Met 5 broden en twee vissen geeft hij de menigte te eten. Nu komt het wonder denk je, maar het komt er niet. Wel ging ieder verzadigd naar huis. Wat hebben ze dan **gegeten?**

De 5 broden betekenen hier de 5 Boeken van Mozes, de Thora; de 2 vissen verbeelden de 2 stenen tabletten met de Tien Woorden, die Mozes onderweg door de woestijn op de berg Sina ontving als richtingwijzende woorden. De Thora en de Tien woorden, handvast van de messiaanse beweging

Hier wordt gezegd: het onderricht dat Jezus de laatste jaren gegeven had heeft hen gerust gesteld, verzadigd, vertrouwen gegeven en bemoedigd om na die grote catastrofe van 70 weer op te staan en hun messiaanse zending, een samen-leven in vrede en gerechtigheid, tegen de bezetting in weer op te pakken.
Brood, Woord van Jezus-messias is de weg naar het visioen van de nieuwe hemel en de nieuwe aarde.
Van de 5 broden bleven na die maaltijd nog 12 volle manden over. Voor alle stammen van Israel, waar ze ook zaten.
Israel is de catastrofe te boven gekomen en de menigte,chaotische samenleving van de jaren 50-70 is een georganiseerde samenleving geworden, verbeeld in de kringen van 100/50/10

Het spijzigingsverhaal is nieuwe werkelijkheid geworden toen Hij tijdens die laatste maaltijd

het door aan elkaar, aan ieder die wil ontvangen: mijn lichaam, mijn bloed, mijn alles, leeftocht voor jullie om van te leven zoals Ik jullie heb voorge-

Dit goed-nieuws verhaal leggen we over onze tijd, over onze westerse samenleving, onzeker geworden, angstig door wat er economische, politiek, maatschappelijk en godsdienstig/kerkelijk allemaal gebeurt: vertrouwde instituties brokkelen af,verbanden vallen uit elkaar, vereenzaming, individualisering: ieder voor zich, god voor ons allen. Maar ook is een grote vraag geworden. Velen maken hun eigen goden.
Het Jezusverhaal wordt onbekend. Kerken lopen leeg, worden gesloten, verkocht.
Er ha

Alleen:
zul je Hem
hoort de oude profeten Jesaja, Amos.
De meest achtergestelde provincie in die tijd, armoede alom, te hoge belastingdruk, uitbuiting en vernedering.

Dit verhaal stelt ons voor de vraag: Wij, aangekomen bij 50 jaar katholiek in Nederland, gaan

Of gaan we, begeesterd van de Levende, naar het Gallilea van hier en nu, in onze eigen straat,land of daarbuiten, waar lammen, blinden doven, kreupelen, hongerigen en dorstigen, zelfs doden het niet halen tegen de tijdsgeest van de vrije markt economie, of door de macht van hooghartigen en geweldenaars, onder de voet worden gelopen.

50 jaar katholiek in Nederland en aan de zijlijn van de samenleving beland, hoe gaan we verder?